Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. No. 216. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, SATURDAY, NOVEMBER 14, 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, СУБОТА, 14-го ЛИСТОПАДА 1981 Ч. 216. VOL. LXXXVIII.

МОВНИЙ КОМІШЕНЕР КАНАДИ ПІД ОБСТРІЛОМ

Оттава, Онт. (УІБ-ОУПС). — Після оприлюднення „Мапи мов світу", Комісаріятом офіційних мов в Оттаві й викривлення мовної дійсности в Східній Европі — відсутність таких мов, як українська, білоруська, литовська, лотиська, естонська, грузинська та ін. в СССР — посипалися протести з боку українських і неукраїнських організацій.

Крім Комітету Українців Канади, Відділ в Оттаві та товариства Плекання Рідної Мови, Мовознавча Асоціяція Канади та Канадська Рада поневолених Москвою народів вислали гострі листи з протестами проти „русифікаторського" зображення мовної дійсности в СССР. Протести пішли на адресу комішенера М. Ф. Ялдена й міністра багатокультурности Джеймса Флемінґа, а копії переслано прем'єр-міністрові П'єрові Е. Трудо, послам і сенаторам в Оттаві.

Протести вимагають негайного стягнення з обігу згаданої мапи мов світу й другого виправленого її видання, де українська та інші мови були б відмічені не як „рашіян", а як окремі відмінні від російської самостійні мови світу.

Відбулися організаційні наради Округи УНС Ню Гейвен

Бриджпорт, Конн. — В неділю, 25-го жовтня ц.р., відбулися тут організаційні наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу. Наради відбулися в залі української католицької церкви при участі понад 20 осіб, які заступали 12 відділів Округи. Метою нарад була організаційна передконвенційна кампанія.

Збори відкрив і ними проводив голова Округи д-р Михайло Снігурович. Він привітав головного організатора Василя Оріховського, головного контролера УНС і почесного голову Округи проф. Івана Телюка та всіх присутніх секретарів, відділових урядовців та членів УНСоюзу. У своєму слові, д-р М. Снігурович подав до відома присутніх, що ці збори є організаційні і просив забирати голос виключно в тих справах.

В дальшому, він попросив до слова головного організатора В. Оріховського, який перевіряючи організаційні здобутки поодиноких відділів Округи зазначив, що тільки одинадцять відділів включилися в організаційну кампанію, а сім відділів Округи не приєднали ще в цьому році ані одного нового члена. Найкращі здобутки під цю пору має Відділ 59-ий, де секретарем є Тарас Сливінський, який по кінець місяця вересня здобув 11 нових членів. Головний організатор поінформував теж присутніх про загальний організаційний і господарський стан УНСоюзу та про переговори, які ведуться в справі злуки двох братських союзів — УНСоюзу і УБСоюзу. Він також закликав відділових урядовців та членів, щоб вони допомагали секретарям здобувати нових членів. Подав також ряд практичних порад, наприклад, які грамоти є найкращі в теперішній економічній ситуації.

Після слова головного організатора, д-р М.Снігурович попросив до слова головного контролера професора Івана Телюка, який звернув увагу на невідрадну економічну ситуацію, що у великій мірі спричиняється до сповільнення організаційної праці. Доралжував присутнім, щоб зверталися до молодих людей і пропонували їм термінове забезпечення, бо вона найдешевше і найбільш вигідне для молодих людей; також закликав до посиленої праці для добра УНСоюзу та українського народу.

Після доповідей відбулася дискусія на союзові теми На закінчення, Т. Сливінський передав головному організаторові п'ять аплікацій нових членів, які здобув разом з головою Відділу Дмитром Стецем. Головний організатор подякував за аплікації та просив присутніх, щоб брали добрий приклад співпраці відділових урядовців.

У заключному слові, д-р М. Снігурович закликав присутніх до співпраці, до об'єднання в громадах, бо всякі суперечки шкодять не тільки УНСоюзові, але й всій українській спільноті.

При смачній спільній перекусці, яку приготовили Марія Сливінська, Мерієн Стець та Ґеня Бойчук, присутні ще довго гуторили на союзові та громадські теми.

У ВАШІНҐТОНІ ВІДЗНАЧАТЬ 5-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ УГГ

Вашінгтон. — Комісія для безпеки і співробітництва в Европі, яка є офіційним тілом американського уряду й Американського Конгресу для справ Гельсінкських угод, повідомляє, що в понеділок, 16-го листопада ц.р., відбудуться свідчення в Конгресі для відзначення 5-річчя постання Української Гельсінкської Групи. Свідчення будуть в Будинку Рейбирна, в кімнаті ч. 2322 о год. 3-ій по полудні.

Свідчитимуть перед Конгресовою Комісією ген. Петро Григоренко, член основник Московської і Української Гельсінкських груп, д-р Мирослав Смородський, член американської офіційної делегації на Мадридську конференцію осінню 1980 року, д-р Ніна Строката-Караванська і Володимир Малинович, члени-основники Української Гельсінкської Групи.

Підкреслюючи, що Українська Гельсінкська Група, занована десятьма особами 9-го листопада 1976 року потерпіла найбільші втрати, пресовий випуск комісії повідомляє:

„Україна, друга по величині республіка Совєтського Союзу, була завжди для Кремля джерелом багатства — в індустрії і рільництві — і джерелом клопотів, спричинених націоналістичними і релігійними сантиментами. У вересневому (1981) числі „Комуніста", наприклад, ген. Цвіґун (Семеон), заступник голови КҐБ, намагався вияснити зростаючі домагання українців для поправи національних і релігійних справ і еміграції „інтригами імперіялістичних розвідок". На ділі, 42 мільйони українців в СССР, з яких 80 відсотків живе в Україні, є переслідувані офіційно натиском русифікації та знищенням їх традиційних народних церков — Української Православної і Католицької, які включено в 1940-их роках в Російську Православну Церкву. На ділі, у своїй статті, ген. Цвіґун спеціяльно засудив „нелегальні уніятські групи".

„Одначе, від серпня 1980 року совєтські партійні власті мають нову причину турбуватися Україною: „по шестю" з Польщі, яка має спільну границю з Україною і довгу бурхливу історію, включаючи українську меншину в Польщі.

Комісія теж повідомила, що Раїса Руденко була засуджена на 10, а не на 3 роки, як було подано раніше з кількох джерел.

Як уже інформовано раніше, наступного дня, у вівторок, 17-го листопада, в Конгресі відбудеться т. зв. Додаткова точка порядку дня для відзначення 5-ліття УГГ, що її влаштовує комісія для Балтицьких держав і України на прохання і при співпраці філядельфійського Комітету Оборони Людських і Національних Прав України. Увечорі того дня, від год. 6-ої до 8-ої, відбудеться прийняття в кімнаті ч. 2168 будівлі ім. Рейбирна.

Африканці просять допомоги у ЗСА для транспорту вояків

Вашінґтон. — З виїздом лівійських військових частин з Чаду постала в тій республіці не лише потреба допомогти їй військовою силою для втримання ладу, але також харчами, засобами транспорту, а навіть в адміністрації країни. Уряд Нігерії, який погодився негайно вислати до Чаду 2,000 своїх вояків, як частину 5,000 африканського корпусу, що його рішили створити держави Організації африканської єдности, попросив у ЗСА допомоги в транспорті, щоб тих вояків перетранспортувати до Чаду.

Речники американського уряду висловили свою засадничу згоду, але підкреслили, що краще було б, коли б в цій справі звернулася до Вашінґтону Організація Африканської єдности, а не тільки одна Ніґерія. Так само американці погодилися прийти з іншою допомогою, а саме в першу чергу з харчами. Цю допомогу ЗСА вже розпочали, висилаючи із своїх збіжжевих резерв в республіці Камерун 1,540 тонн збіжжя, та підготовляючи дальшу висилку у висоті 1,760 тонн. Американська допомогова організація Кейр підготовляє висилку 8,800 тонн збіжжя до Чаду. Одночасно з тим американські дипломатичні чинники запропонували, щоб африканські держави, які погодилися допомогти Чадові, зорганізували також адміністрацію й розподіл допомоги, бо державна адміністрація Чаду сама не в силі цього зробити.

Республіка Чад зазнала чималої шкоди вчасі напруженої громадянської війни, яка під сучасну пору послабла, але ще зовсім не закінчилася. Коли ж до Чаду прибули лівійські військові частини та їхнє командування, то вони повністю здеморалізували й здезорганізували не лише державний апарат Чаду, але також великою мірою господарську систему тієї республіки. Це викликало спротив серед населення, а відтак вимогу президента Чаду Ґуконі Ґведдеї відтягнути лівійські відділи з терену Чаду. Під тиском міжнародної публічної опінії та завдяки дипломатичним заходам різних країн, а в першу чергу Франції, вдалося спонукати лідера Лівії Муаммара Каддафі до відступу.

З Вашінґтону повідомлено офіційно, що американські представники візьмуть участь в нарадах групи держав готових допомогти Чадові, які відбудуться в Парижі.

ПОСЛАННЯ

ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПОМІСНОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА НА ПОЧАТКУ ПИЛИПІВКИ 1981 РОКУ БОЖОГО

„Якже сповнився час, Бог послав свого Сина, що народився від жінки, народився під законом, щоб викупити тих, які під законом, щоб ми прийняли усиновлення" (До Га. 4, 4-5).

Возлюблені в Христі Браття і Сестри!

На початку Пилипівки Свята Мати-Церква запрошує нас приготовитися до врочистого відзначення радісного празника Різдва Христового. Це свято є празником Божої любови до нас. Свята Церква прохає нас усіх вглибитись у значення Божої любови та заохочує нас призадуматись над містерією Воплочення Божого Сина, щоб наша радість у день Різдва Христового була повнішою.

Євангелист св. Йоан, роздумуючи над цією тайною Віри, ствердив: „Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а жив життям вічним". (Йоан 3, 16). Різдво Ісуса Христа закінчило добу темряви й привітало світанок правди. Тим, хто прийняв Ісуса у цій новій добі, Він дав нову заповідь. „Нову заповідь даю Вам, щоб Ви любили один одного! Як я полюбив Вас, так любіте і Ви один одного! З того усі спізнають, що мої Ви учні, коли любов взаємну будете мати" (Йоан 13, 34-35).

Перед святкуванням празника Різдва Господа нашого Ісуса Христа годиться нам зробити іспит совісти і перевірити чи наше життя дійсно по-християнському сповнене братньою любов'ю? Чи ця братня любов насправді діє в наших родинах? Чи ми здійснюємо цю Божу Заповідь Любови в наших церковних громадах? Чи ця братня любов віддзеркалена в діяльності наших громадських товариств? Чи цією братньою любов'ю керуються наші громадські надбудови Світовий Конгрес Вільних Українців та Український Конгресовий Комітет Америки, які повинні об'єднати всі установи організованого українського життя та в любові керувати.

Самозрозумілим повинно бути, що коли б керівники наших громадських надбудов не дотримувались Христового наказу братньої любови, від них відвернеться побожний український загал і відречеться їх. „Хто не любить, той у смерті перебуває" (1 Йоан 3, 14 б). „Коли хтось каже: „Я люблю Бога" — а ненавидить брата свого, той не правдомовець. Бо хто не любить свого брата, якого він бачить, той не може любити Бога, Якого він не бачить" (1 Йоан ", 20).

(Продовження на ст. 4)

У світі

У МІСТІ ОРДЖОНІКІДЗЕ НА КАВКАЗІ, ЯКЕ колись називалося Дзавджикав і було столицею Осетії вибухли, як подає Ассошіейтед Пресс, заворушення на етнічному тлі. Причиною заворушень був особистий конфлікт осетинця з інгушем, у якому інгуш вбив осетинця. Як тільки серед осетинського населення того міста розійшлася про це вістка, почалися вуличні виступи, спершу виступи були тільки проти інгушів, але незабаром вони поширилися на виступи проти міліції та взагалі державних чинників. З огляду на те, що міліція й партійні охоронники не давали собі ради Москва прислала відділи війська й зарядила поліційну годину та інші заборони.

У СИРІЇ, ЯКА НЕДАВНО СТАЛА СОВЄТСЬКИМ сателітом, відбулися парляментарні вибори. Дотепер комуністична партія Сирії мала вісім депутатів у попередньому парляменті. У висліді останніх виборів комуністи втратили всі вісім місць у парляменті, отримавши рекордово мале число голосів. Погром комуністів пов'язують власне з договором про „приязнь і співпрацю" між СССР і Сирією. Населення Сирії виявило своє небажання включитися в совєтську систему. Привладна партія сирійських соціялістів Баат, очолена президентом Гафезом аль-Ассадом, здобула принаймні 60 відсотків усіх мандатів.

ІРАКСЬКА ІНФОРМАЦІЙНА СЛУЖБА ПОДАЛА, що іракські літаки збили у повітряному бою один з найбільш модерних іранських літаків Ф-14. Іран про це замовчав, але через своє інформаційне аґентство Парс подав вістку про зістрілення двох іракських літаків літаками Ірану. Іракські літаки мали належати до кляси бойових бомбовозів, які пристосовані для бомблення та для повітряних боїв. Те саме інформаційне аґентство Іраку подало, що іракські військові частини вбили останнього дня 63 іранських вояків, а іранці подали, що вони знищили вісім танків і понад 100 іракських вояків.

МОСКВА ЗАПЕРЕЧУЄ ДАНІ АМЕРИКАНСЬКОЇ інформаційної служби, що совєтські сателіти в Південно-східній Азії вживають гази і взагалі хемічну зброю. Дані ці й докази приходять з різних джерел, особливо з країн, які сусідують з В'єтнамом, який переводить тепер скрайньо агресивну імперіялістичну політику проти Лаосу і Камбоджі. В обидвох тих країнх перебувають великі військові з'єднання В'єтнаму, проти яких на терені Камбоджі населення провадить завзяту партизанську боротьбу. Боротьбу ведуть національні й праві чинники та ведуть комуністи й різні ліві елементи, які є проти в'єтнамської окупації та проти Москви. Власне проти тих елементів В'єтнам вживає найбільш нищівної зброї, що її постачає Москва. Серед тієї зброї є гази й інші нищівні хемічні речовини. В'єтнам вживає їх як у Камбоджі, так і Лаосі. Так само, потверджено багатьма доказами, що Москва вживає нервного газу в боротьбі з національними партизанами в Афганістані.

УРЯД КНР ЗНОВУ ПОТВЕРДИВ СВОЄ СТАНОВИЩЕ в справі продажу модерної зброї Тайванові й остеріг Вашінгтон, що коли б це сталося, то він витягне з цього далекойдучі консеквенції. Інформаційне агентство Нова китайська інформаційна служба опублікувало ширший матеріял на цю тему. Матеріял цей появився вчасі перебування в Пекіні підсекретаря для політичних справ в Державному департаменті колишнього амбасадора в Москві Волтера Штоссела. Одним із завдань Штоссела було вияснити цю проблему китайським урядовим чинникам. Одночасно з прибуттям Штоссела до Пекіну наспіли точніші інформації, що уряд ЗСА є перед виданням дозволу на продаж Тайванові, проти чого категорично виступав і виступає Пекін. Китайський уряд заявив, що справа продажу тих літаків до Тайвану є для нього „лякмусовим папером", який перевірить наміри й добру волю уряду президента Роналда Реґена. Дозвіл на цей продаж Пекін вважатиме неприязним актом.

„КОЛАМБІЯ" КРУЖЛЯЄ НАВКОЛО ЗЕМЛІ

Корабель „Коламбія" безпосередньо перед вилетом.

Кейп Каневерал, Фла. — В четвер, 12-го листопада ц.р., точно о годині 10-ій перед полуднем вилетів у міжплянетні простори, вже другий з черги, американський міжпростірний корабель „Коламбія". На покладі корабля знаходяться два астронавти Джозеф Енгл і Ричард Трулі. Відповідальні за політ чинники заявили, що всі раніші вади в механізмі корабля були усунені і тому не треба сподіватися жадних комплікацій.

Але вже в пополудневих годинах адміністрація аеронавтики повідомила, що перебування у стратосфері міжпростірного корабля „Коламбія" буде скорочене у зв'язку з технічними недомаганням. Речники центру в Гюстоні, Тексас, поінформували кореспондентів, що політ буде скорочений майже на три дні і замість у вівторок, 17-го, корабель правдоподібно повернеться на землю, вже у суботу, 14-го листопала у пополудневих годинах. Ці ж речники заявили, що не зважаючи на вилучення одного електричного генератора, вся інша апаратура на кораблі працює справно і тому немає побоювання за життя астронавтів. Деякі спеціялісти в Гюстоні застановляються навіть над можливістю продовження реченця лету „Коламбії" якщо не зайдуть зміни у системі корабля.

На покладі корабля знаходиться тим разом численна апаратура, при допомозі якої астронавти матимуть змогу спостерігати землю, а також радарна система та інші апарати всього разом 19,000 фунтів знаряддя. У вівторок, 17-го листопада, астронавти мають приземлитися на летовищі в Каліфорнії. Процес приземлення спостерігатимуть численні кореспонденти і репортери і його передаватимуть засоби масової інформації. Адміністрація аеронавтики плянує, якщо вдасться другий політ, ще два інші, правдоподібно в березні і червні 1982 року.

В Америці

ПЛЯНОВАНИЙ ПЕРЕВІЗ ГАЇТСЬКИХ ВТІКАЧІВ до колишньої військової бази у Форті Драм у стейті Ню Йорк, викликав гостру реакцію не тільки самих гаїтян, які закидають Урядові ЗСА „расизм у підході до розв'язки питання гаїтських втікачів", але також представників численних організацій оборони громадянських свобід в ЗСА. Вони кажуть, що Адміністрація президента Роналда Реґена, знаючи, що гаїтяни привикли до теплого клімату, зумисне перевозять їх у такі умовини, щоб зломити їхній спротив і чимскорше повернути їх назад до Гаїті, де вони, мовляв, будуть виставлені на переслідування тамошнього диктаторського уряду. Урядові чинники у Вашінгтоні категорично відкидають такі закиди і заявляють, що розмови про „політичне переслідування" не витримують критики тому що 90 відсотків втікачів з Гаїті не є політичними втікачами і нічого їм не загрожує в їхній країні. Вони тільки хочуть покращити свій матеріяльний стан і це є одинокою причиною їхньої втечі до ЗСА.

ПРОТЕСТИ ПРОТИ АТОМОВОЇ ЗБРОЇ, АЛЕ ТІЛЬКИ американської, перекинулись тепер із Західньої Европи до З'єднаних Стейтів Америки. Досі проти цієї зброї протестували студенти у понад 150 коледжах і 37-ох стейтах. Тисячі студентів і членів факультету брали участь у цих протестаційних акціях, у яких, як звертають увагу політичні спостерігачі, ні словом не говориться про совєтську атомову перевагу і загрозу, а тільки обвинувачується Адміністрацію президента Роналда Реґена у „підготові до атомової війни". Університети і коледжі переводять так звані одноденні семінари в справі атомової загрози, вияснюючи студентам наслідки атомової війни, які напевно знищили б велику частину людства. Ціллю таких семінарів, кажуть поінформовані особи, є нібито сприяти загальному роззброєнню і зменшенню атомової зброї.

ДЕЙВИД А. СТОКМЕН, ДИРЕКТОР БЮДЖЕТУ в Адміністрації президента Роналда Реґена, попав у клопоти після того, як деякі газети і демократи в обидвох палатах Конгресу обвинуватили його у нещирості у підході до виконування своїх завдань, кажучи, що він ніколи не був переконаний у правильності економічної і фінансової політики теперішнього Уряду. Закиди Стокменові були зроблені нібито на підставі його раніших розмов з кореспондентами. Критику преси підхопили демократи, а спікер Палати Репрезентантів Томас Р. О'Ніл закинув Стокменові, що він, знаючи про слабі місця у плянуванні Уряду, не виявив їх вже на початку, а намагався прикривати ці пляни. Речники Білого Дому однак заявили, що Президент має повне довір'я до Стокмена і що його позиція в Уряді не є захитана.

ПРЕДСТАВНИКИ ОМУС ПЛЯНУЮТЬ ДРУГИЙ І ТРЕТІЙ ТОМИ КНИГИ „НАШ ТЕАТР"

Джерзі Сиiті, Н. Дж. (Л. В-а). — Поява першого тому монументальної праці про український театр, під назвою „Наш Театр", видання Об'єднання Мистців Української Сцени, 848-сторінкової книги під редакцією Григора Лужницького і шестичленної редакційної та видавничої колеґій, у 1975 році, в історичній секції НТШ, не вичерпала пребагатої збірки документації про діячів українського театру 1915-1975 років.

І тому, в процесі праці, тепер над другим томом, — так само монументальним і об'ємистим, що вже друкується в друкарні „Свободи" — ініціятори цього видання й члени головної управи ОМУА відвідали в четвер, 22-го жовтня, редакцію щоденника „Свободи" і Головну Канцелярію УНСоюзу, де в розмові з членами редакції газети накреслили в загальному картину великої праці, яку ОМУС вже провів і веде далі, намагаючись здійснити свій монументальний задум — видати всі матеріяли, які їм пощастило досі зібрати, про працю українських артистів сцени для української культури протягом останніх кількох десятиліть.

Під час зустрічі в УНС (зліва сидять): М. Івасівка, В. Шашаровський, д-р І. Флис, Є. Левицький, О. Лисяк; стоять: В. Оріховський і В. Сохан.

До редакції щоденника завітали актори: голова ОМУС Євген М. Левицький; Володимир Шашаровський, голова видавничої комісії; Олег Лисяк — письменник і актор — з Філядельфії та Михайло Івасівка з Ню Йорку. Вони передали в подарунок редакції перший том „Нашого Театру", книги, що її було надруковано тисячу примірників, а лишилося тепер щойно дві-три сотні. Ця книга з мистецькою обгорткою Василя Дорошенка, справляє помітне враження на читача і є вона бездонною криницею української театральної бувальщини; вона містить велику кількість статтей, ілюстрацій та взагалі даних про українських діячів сцени і про майже всі театральні колективи, дані про які вдалося вчасніше зібрати.

Але матеріялу, який залишився не охоплений цим томом, є так багато, що ініціятори цього видання, — каже голова ОМУС Є. Левицький, — взялися за продовження видавничого діла. Згадує він дещо з жалем про те, що треба було б солідної рецензії на книгу від наших театральних критиків, а ще краще — від теоретиків театру, що досі не сталося, хоч рецензійні примірники книги набули деякі критики, а інші можуть її набути для цієї цілі. Заслуга, що таке видання появилося, є по боці кількох ентузіястів сцени, що хотіли підняти і підняли на свої

(Продовження на ст. 4)

КВИТКИ ПРИ КАСІ

Джерзі Сиiті, Н. Дж. — Як повідомляють з Головної Канцелярії УНСоюзу, квитки на концерт оперної музики, який відбудеться в неділю, 15-го листопада о год. 2:30 по полудні, в Карнеґі Голл в Ню Йорку, можна ще буде набути при касі в день концерту.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Трагікомедія з підводним човном

Вночі з 27-го жовтня ц. р. мешканці архіпелагу маленьких островів на півдні Швеції почули якийсь таємничий гук і скрипіт. Наступного ранку місцеві рибалки з найбільшим здивуванням побачили на недалекому скельному виступі, за які дві милі від берегів Швеції, щось, що подобало на велетенського кита: це був совєтський підводний човен, який, пливучи на поверхні шведських вод напоровся на скелю, що виставала з-посеред мілини, і на ній застряг. Так розпочалася не то трагікомедія, в якій „дієвими особами" були — отой совєтський підводний човен, кремлівські наказодавці, які вислали на шведські води недалечко від засекреченої шведської морської бази Карльскрона на 300 миль від столиці Швеції Стокгольму, нещасний капітан того підводного човна П'йотр Ґушін і шведський уряд.

Совєтський уряд негайно просив шведські власті, щоби вони дозволили прибути на місце тієї аварії совєтським рятунковим кораблям, які зняли б човен із скелі. Шведський прем'єр Торбйон Фальдін відкинув совєтську просьбу і наполягав, що спершу командант того совєтського підводного човна мусить пересістись на один із шведських військових кораблів, які оточили непрошеного совєтського гостя, і пояснити, як він опинився в глибині 20 миль шведських вод. Спершу капітан Ґушін відмовлявся залишити чердак свого корабля. Але шведи не поступилися навіть тоді, коли совєтський амбасадор у Стокгольмі офіційно перепросив в імені свого уряду Швецію за те „непорозуміння". Шведи стояли на своєму: вони мусять переслухати капітана Ґушіна. Який тузін шведських кораблів та ескадрилья шведських гелікоптерів стежили, щоб ніхто із 56-членної залоги того човна, довгого на 220 стіп, не втік із „арештованого" човна.

Щойно на сьомий день тієї історії совєтський командант, діставши доручення з Москви, яка вислала на сцену тієї театральної драми свої військові кораблі, між ними два нищильники, що зупинилися на межі шведських територіяльних вод, — капітан Ґушін пересівся на шведський міноносець і — з допомогою перекладача — відповідав на запити шведських слідчих. Його відповідь була коротка: зіпсувалася бусоля, зірвався шалений вітер і совєтський корабель опинився проти своєї волі на шведських водах. Очевидно таке пояснення було надто наївне і брехливе. Совєтський човен перероблений на шпигунський корабель, був вивінуваний у всі найновіші радарні споруди. Шведи і ввесь дипломатичний корпус в Стокгольмі та представники міжнародної преси у Швеції прегарно знали правду. І совєтські чинники були свідомі, що сталася така неприємна пригода, що приловлено їхню морську розвідку на гарячому. Коли шведський уряд просив совєтського капітана прийти ще на другий допит наступного дня — він уже відмовився: дістав наказ від своїх зверхників більше з шведськими чинниками не комунікуватися і на ніякі запити не відповідати. Пйотр Ґушін — нещасна людина: за газетними твердженнями — він відповів спонтанно на запит журналіста, яка чекає його доля після повороту до СССР: потягнув пальцем почерез своє горло.

Шведські власті, щоб не допустити до затоплення совєтського корабля, коли почав гнатися вітер із силою 90 миль на годину, вислали туди рятункові човни, які прив'язали до совєтського в'язня на скелі сталеві линви і зняли його відтіль. Після понадтижневих допитувань і перевірки шведська влада, хоча знайшла на совєтському підводному човні нуклеарну зброю, відпустила залогу і корабель із своєї пристані.

Ввесь світ знає, що СССР займається шпигунством на всіх водах і в усіх країнах, — при чому в Америці помагають такій роботі виказки совєтських „дипломатів" в Об'єднаних Націях. Але таких яскравих випадків приловлення на гарячому — було мало. Тому це для совєтського уряду прикрість, а для всіх інших ворогів — злорадість. У нюйоркській пресі появилася вістка, що всі скандинавці — шведи, норвежці, фінці і данці — забули про всі свої внутрішні неполадки та одностайно тішаться, що большевикам сталася така неприємна пригода, такий небувалий „конфуз". Яка лиха доля стріне капітана того корабля і членів залоги — ніхто про це не знатиме, за вийнятком їх самих і членів ще одного закаптуреного воєнного суду.

Володимир Душник

ДИПЛОМАТИЧНИЙ ТОРГ ЗА КУРИЛЬСЬКІ ОСТРОВИ

III

Як лиш ми розташувалися, нас почали кликати до шефа військової розвідки ген. Чарльза А. Вилловбі. Він сказав, що приготовляється велика американська військова місія до Хабаровська в СССР і тому деяких російських перекладачів прилучать до тієї комісії. Під час того звітування до ген. Вилловбі прийшов ген. Дж. Годжес, командир XXIV Корпусу американської армії, який, перекинувшись зі мною кількома словами запропонував ген. Вилловбі щоб мене приділено до його штабу в Південну Корею. Ген. Вилловбі, півжартом сказав, що візьме це прохання під увагу, але рівночасно видав розпорядження, щоб ми вибрали зимові уніформи та защепилися у воєнному шпиталі перед відлетом на азійський континент. Це було 24-го серпня 1945 року.

На другий день, мене знову викликано до ген. Вилловбі, де мене представили ген. Ричардові М. Садерлендові, шефові штабу американської армії на Тихому океані, полк. С. Ф. Машбірові, який був головним спеціялістом від японських справ, та полк. Дж. Лендерові, якому я був безпосередньо підчиненим.

Опісля ген. Вилловбі взяв довгу телеграму зі стола і, подавши її мені, обурено сказав:

— Ці московські собаки відкинули пропозицію американського Уряду вислати мілітарну місію до СССР для кращої співпраці, коли СССР виповість війну Японії. Вони цього не хочуть і навпаки, совєтський уряд через нашого військового аташе в Москві, прохає нашу команду вислати два військові літаки типу Б-29 до Владивостока, щоб привести совєтську мілітарну місію, яка з іншими альянтськими делеґаціями, має приняти капітуляцію. Ось тут прізвища совєтської місії, познайомтеся з ними — і він подав мені телеграму ген. Вілліяма Ф. Діна, американського військового аташе в Москві. В телеграмі перелічено було 18 старшин, включаючи двох підстаршин-шефів.

Головою комісії був ген. пор. Кузьма Ніколаєвич Дерев'яненко, а за ним на листі був ген. Ніколай Вороном і контрадмірал Методій Стеценко. Між рештою полковників, підполковників, майорів і сотників були в більшості українські прізвища (Потапенко, Петрухно, Боровський, Тонких, Ретушно, і т. п.).

Два літаки вислано до Владивостоку, а в міжчасі прибула японська місія, яка мала прийняти услів'я капітуляції Японії від ген. Мек-Артура. Головою цієї місії був ген. М. Кавабе, який в 1932-1936 роках був японським мілітарним аташе в Берліні. Особисто я ніколи його не зустрічав, але ще за моїх студентських часів в Европі, я чув, що він цікавився українським політичним життям, а головно українським життям в Манджурії (Харбін).

Вкінці нас повідомлено, що маємо їхати на летовище в Манілі, щоб зустрінутися із совєтською мілітарною місією. Наше перше враження побачивши совєтську місію, було досить прикре. Вправді ми знали, що Совєтський Союз потерпів великі матеріяльні шкоди під час війни, однак мої співробітники американці не могли зрозуміти, чому одностроі совєтських старшин були в жалюгідному стані, а чоботи без зап'ятків тощо. Чейже вони не приїхали прямо з фронту, де не було нагоди чи можливости почистити уніформи, випрати білля чи направити обуви тощо. Вони прибули з Владивостока, який не був знищений війною і мусів мати мінімальні можливості для гігієнічно-санітарного порядку.

Нас приміщено у віллі „Розаріо", в незнищеній частині передмістя Манілі. Тут ми перебули кілька днів без жадних офіційних розмов, а радше ми обзнайомлювалися з нашими совєтськими, офіційними „гістьми".

Моя кімната була біля кімнати ген. Воронова, і ми мали приказ не входити в ніякі товариські зв'язки зі совєтськими старшинами, а тільки полагоджувати офіційні прохання.

Час від часу до моєї кімнати заглядав ген. Воронов і поводився дуже культурно і тепло. Розпитував про мою родину, а також чим я займався у цивільному житті тощо. Так сталося, що в Манілі припадково я зустрінув мого приятеля, недавно померлого Честера (Мирослава) Монастирського з Аликвіппи Па, який був сотником в американській армії і прибув зі своєю частиною до Манілі з Нової Ґвінеї. Він мав свого приятеля з Піттсбурґчини, теж українця, й вони оба мене кількакратно відвідали та принесли мені в дарунку кілька пар добрих, чорних моряцьких черевиків. Коли ген. Воронов побачив ці черевики, він дуже зацікавився, чому я маю „аж кілька пар" і чи на це дозволяє командування — чи ні. Такі й інші питання були на порядку наших зустрічей, здебільшого під час обідів і вечер, де совєтські старшини мусіли сидіти з американськими офіцерами.

Продовження буде

З НАШИХ БУДНІВ

Трохи історії...

Мій добрий сусід, а ще кращий приятель з Першої авеню в Ню Йорку, висловився в той спосіб до „прем'єри" п'єси „Листопадовий День", або „Яворівський Рештник" — у підтитулі:

— Та пішов би в неділю на це ваше представлення, що йде в Стайвезант гайскулі замість Листопадової Академії, але скажу вам щиру правду, що якось не маю довір'я до вас, у ролі драматурга... листопадовий Зрив, це була серйозна справа, і не годиться писати на цю тему якісь-там гумористичні „гамаксойки"!

У цьому місці мушу заявити, що це непорозуміння вийшло з афішів і реклямових оголошень в „Свободі": не треба було, прошу вас, до прізвища автора п'єси „Іван Керницький", причіпати псевдо — „Ікер"! Поскільки правдою перед Богом і людьми єсть, що коли Іван Керницький строчив цю п'єсу в Старому Краю, а точніше у Львові, то так званого „Ікера" ще тоді на світі не існувало!

У львівських, а радше тикторівських виданнях, я користувався тоді іншим доволі незавидним псевдом — „Ґзимс". „Ґзимсом" підписував свої фейлетони в гумористичному журналі „Комар" та в читальняній, як її називали, газеті „Наш Прапор". Правда, вже тоді звертали мені увагу старші віком і стажем товариші пера, як д-р Григорій Стецюк, Василь Качмар, Василь Гірний, на нікудишність такого псевдоніма, а рабин українських гумористів, достойний Еко, кепкував собі з нього, і з мене, такими словами:

— Виглядаєте, — казав, — пане колеґо, на поважного гумориста, а таке комічне псевдо собі придбали — „Ґзимс"! Постарайтеся придумати щось серйозніше, щоб воно мало якийсь глузд і щось означало.

Так я думав, думав над зміною псевдоніма, і не придумавши нічого путнього з „Ґзимсом" на еміграцію поїхав... Аж в таборовій ері нашої історії, мабуть, таки в таборі на Карльсфельді, зачав уперше користуватись псевдом „Ікер" — в літературному журналі „Рідне Слово", що появлявся там під редакцією небіжчика Федя Курпіти.

Сяк, чи так, пєса „Листопадовий День" (Яворівський Рештник") ждала півроку, на світло сценічної рампи щось чи не з три десятки років, аж добра й милостива пані Ліда Крушельницька змилувалась над нею наприкінці 1981 року, показавши її нюйоркській Чесній Еліті, за що складаю в цьому місці велику подяку і пані Ліді і її талановитим „пацанам", як любив, бувало, називати юних учнів Студії Мистецького Слова незабутній Микола Понеділок...

Та й тобі, Велика Метрополіс, гречний поклін і салют за те, що вшанувала пані Лідину працю, та й мою, своєю ласкавою участю в Листопадовому святі, хоч вона, ця участь, не була, сказати б правду, приголомшуюча...

Зате всі знаки на небі, на землі, і в Головній Канцелярії УНСоюзу, показують, що величавий Концерт Української Оперної Музики в Карнеґі Голл, у виконанні наших славних канадських гостей, втішатиметься куди-куди значнішою участю громади!

Ікер

Анатоль Камінський

ДЕ Є НАШ МОЛОДИЙ ПОЛІТИКУМ?

II

Без сумніву однак головна відповідальність за політичний нарибок лежить перш усього таки на самих політичних середовищах. І в тому відношенні самозрозуміло, міжпартійні пересправи мали і мають певний неґативний вплив на стан стосовних справ. Але знову ж: не пересправи, самі собою, а їхній зміст і стиль ведення надавав їм таких, а не інших неґативних вимірів, які робили українську політику мало, чи зовсім „неатрактивною" для молодих емігрантів. Справа виглядала б була зовсім інакше, якщо б ці пересправи і змагання за впливи внутрі еміграційного політикуму були проходили в основному під знаком і у виді серйозних програмових дискусій, спорів, плятформ і розпрацювань в атмосфері толеранції, пошанування іншої думки, „фейр плей" і на належному рівні, тобто, якщо б вони могли заімпонувати своїм „донькам і синам".

До речі, якраз при партійних переспpавах ми і зачепили частинно головну причину сьогоднішнього стану нашого політикуму, говорячи про програмові дискусії, випрацювання і т. п. Йдеться тут про центральні завдання політичних партій і середовищ, яких вони, на нашу думку, задовільно не сповнили і у вислiді привели до сьогоднішньої ситуації. Не треба доводити, що найважливішим обов'язком політичних інституцій є всестороння політична допомога народові у його боротьбі в Україні. В тому контексті центральним завданням є розпрацювання і плекання ними політичної програмової проблематики як вкладу еміґраційного політикуму у розвиток української політичної думки у загальному, що є на потребу краєві і в не меншій мірі й діяспорі. Між іншим, воно потрібне цій останній, також саме як база, клімат і почва для вирощення і розвитку політичних кадрів. На жаль, сьогоднішня наша політична еміграція недописала тут на обох лініях: і по лінії краю і по відношенні до себе самої.

У противагу до еміґрації 20 і 30 років, яка зуміла була дати величезний вклад в розвиток української політичної думки і її поодинокі організаційні вияви (як от хоча б роля еміґрації у зформуванні націоналістичного руху), наша еміґрація, починаючи з кінця 40 років і по сьогодні, залишається в основному лише консументом величезного політичного капіталу краю, не даючи від себе нічого, або майже нічого для краю. Ще в 1978 році писав вірно Ярослав Гайвас, що коли зараз по війні, на еміґрації „могло здаватися, що незабаром розцвіте у вільному світі українська політична думка, що теоретичні і програмові писання політичних діячів і теоретиків стануть величезним вкладом у визвольну боротьбу українського народу, тим більше, що саме такий вклад найбільше потрібний. Одначе саме ця діяльність, яка найбільше відповідала потребам і була обов'язком еміґрації (політичної!), швидко почала пригасати, занепадати. І сьогодні ми вже майже сліду її не маємо... політична еміграція не вміє тривало давати відповідні друковані матеріяли, з'ясовувати собі і світові, а в першу чергу народові в Україні та його передовим діячам своїх думок своїх думок, дерзань, оцінок і прогноз..." (Я. Гайвас, „Голос у пустині", Самостійна Україна, ч. 5-6, 1978.

Можна і треба б списати грубі томи про причини такого стану відносин між народом і еміґрацією. Але ми обмежимось лише до сумаричного ствердження, що у випадку еміґрації на нього складається передусім інтелектуально-програмова бідність, безконцепційність і політичне недбальство провідних еміграційних кіл. І вони перш усього — винуваті і за створення ідейно-програмового вакууму в діяспоральному політикумі, що його знову ж самі вони постійно поглиблюють і поширюють своїм стилем і змістом у політичній діяльності та частим перенесенням їх у сферу громадського життя, яке у висліді стає не раз „ерзацом" політики. А цього роду вакуум не служить і не може служити пригожим ґрунтом для наростання і розвитку провідних політичних кадрів. Навпаки.

Тим більше, що політична ділянка має свою специфіку не менш, але часто якраз гостріше профільовану, ніж інші домени еміґраційного життя. Не забуваймо, що людина, яка йде в „політику" мусить мати перш усього політичні заінтересування, відповідну мотивацію, „політичне покликання", чи просто бути чи стати „гомо політикус", чи у звульґаризованій формі „політичною твариною", чи як сказав би Д. Донцов „політичним звірем". У нашому випадку вона ще мусить мати українські політичні заінтересування і „покликання" до української політики, і бути, чи стати українським „гомо політикус", чи „українським політичним звірем". Щойно після того вона мусить набути ще інші кваліфікації, необхідні їй у політичній роботі, що про них у свій

(Продовження на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩОБ ВИПРАВИТИ ПОМИЛКУ

На сторінках „Свободи" у двох статтях, появилися помилкові згадки про 25-річчя Епархії Стемфорду, а саме відносно хору який співав під час торжественної Архиєрейської Літургії. Цитую із статті, яка була поміщена 16-го жовтня 1981, ч. 196. „співав ад гок зібраний хор під дириґентурою проф. О. Пришляка...".

Перед самою Св. Літургією в церкві виголошено довгу листу парохій, які мали б брати участь в хорі. Одначе всі можливі старання з'єднати окружні хори, не закінчились успіхом, а в дійсності співав виключно хор „Діброва" з Гартфорду, під дириґентурою інж. Олександра Пришляка. Тим більше, що багато присутніх висловило своє захоплення відносно нашого співу, почуваюся до обов'язку, як членка хору, виправити подану неточність, бо всім членам хору „Діброва" притрапилася велика кривда. Ми провели чимало вичерпних проб і поставилися совісно до підготови співу Св. Літургії.

З. Рудик
Симсбері, Конн.

МІНІСТЕР ЕНЕРҐЕТИКИ САВДІЙСЬКОЇ АРАБІЇ Агмет Закі Ямані заявив кореспондентам в Лондоні, Англія, що його країна не погодиться на підвишку цін на нафту до кінця 1982 року, чого дуже домагаються інші продуценти цього продукту. Ямані підкреслив, що Савдійська Арабія все дотримувала свого слова і тому й цього разу вона боронитиметься проти тенденцій підвишки, навіть коштом збільшення власної продукції і подвоєння експорту у випадку наглої потреби. Савдійська Арабія видобуває 8,5 мільйонів бочілок нафти кожного дня.

Іван Лесько

ТВОРЕЦЬ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ: ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ

(Психологічний портрет)

III

Та коли поляки вже того самого дня пополудні перейшли до протинаступу і в двох наступних днях досягнули поважних успіхів, українські сили виявилися замалі. Сподівані частини УСС-ів не прибули з Чернівець на час через саботаж польських залізничників, чимало українських вояків дезертирували. Тоді Вітовський вранці 3-го листопада зголосився до предсідника Національної Ради, Костя Левицького із заявою, що „почуває вже перевтому і виснаження сил і складає команду над військом".

„На це я остовпів", — згадує Левицький. „Я з'ясував Вітовському його приречення з 30 жовтня ц. р., з-перед трьох днів,... вказуючи на незвичайно важний історичний момент, на шкідні наслідки, які його добровільне уступлення викличе між військом, — так, що ми через те можемо програти цілу справу; впевняв його, що нема ніякої причини, щоби він мав уступати — та це нічого не помогло. Він заявив мені остаточно і невідклично, що уступає зі становища військового команданта, бо не почувається на силах". („Великий Зрив", ст. 145).

Як бачимо, обидва вагомі рішення Вітовського покриваються докладно з поведінкою екстравертно-інтуїтивного типа і кожний інший провідник з такою психічною структурою поступив би би так само. Тому годі дошукуватися тут якихсь „загадкових" мотивів, чи авторитативно пояснювати їх радше другорядними причинами.

Це, одначе, ще не значить, каже Юнґ, що такий тип є неґативний чи непотрібний. Навпаки — він навіть вартісний як ініціятор нових, сміливих починів, промульґатор культури, економіки тощо.

Вітовський був ініціятором багатьох цінних починів і займав чимало різних становищ, але раз взяті на себе обов'язки виконував він совісно і взірцево, як довго бачив можливість їх успіху, або інтуїція не штовхала його до нових, більше надійних починів. Його біографи хвалять його як доброго організатора, знаменитого конспіратора в революційній роботі, як найкращого старшину УСС-ів.

Так само взірцево вив'язався Вітовський з обов'язків секретаря Військових Справ ЗУНР, куди його покликано тиждень після його уступлення з посту команданта оборони Львова. На цьому становищі він наладнав організацію запілля і військової адміністрації, перевів мобілізацію відповідних річників і поставив на ноги нову, стотисячну армію з повним вивінуванням і постачанням. Знавці признають, що з усіх секретаріятів Західньої Української Народної Республіки — військовий секретаріят під рукою Вітовського працював найкраще.

Одним з найважливіших історичних чинів Вітовського на цьому становищі є промульґовання закону про злуку ЗУНР з Українською Народною Республикою (Наддніпрянщини). Своєю наполеглвістю і рішучістю, включно з погрозою відклику до армії (яка була за негайною злукою) він зумів прихилити до цього рішення також деяких опозиційних секретарів і 3-го січня 1919 року ухвалено згаданий закон. Три тижні пізніше відбулося святочне проголошення злуки обидвох Республік на Софійській площі в Києві. До речі, дуже в пору, бо тиждень-два пізніше воєнна ситуація на це не дозволила б. Інтуїція й ініціятивність Вітовського і в цьому випадкові стали історично вирішальними, бо коли б рішення про злуку не переведено, українська історична традиція мала би велику прогалину.

Дипломат

Не менше ефективним виявився Вітовський як дипломат. У березні 1919 року уряд УНР вислав його як надзвичайного делеґата на Мирову Конференцію в Парижі і в травні того ж року він став членом діючої там Делеґації УНР. Правда дехто із старих дипломатів уважав його „занадто молодим і замало поважним для сих переговорів", але Вітовський станув на висоті свого завдання: давав речеві, вичерпні інформації на запити голови Комісії для Справи Перемир'я між Польщею й Україною, ген. Боти, брав участь при складанні меморіялів і дипломатичних нот до Мирової Конференції і її названої вище Комісії. Деякі меморіяли і листи писав він особисто, заперечуючи польським наклепам на український уряд, з'ясовуючи фактичний стан справ. Наприклад, у листопаді до президента Вілсона Вітовський м. ін. писав: „В одній із своїх промов про новий порядок в Европі ви сказали: „Ніякий нарід не має права збройною силою панувати над другим народом". Ми, в почутті справедливости нашої справи, реклямуємо ті слова для себе... Апелюємо до вас, як людини великого серця, як до політика, в якого руках спочиває доля народів, але на якого плечах спочиває також відповідальність за ту долю: усуньте польську окупацію з нашої землі!"

У протесті на рішення Найвищої Ради віддати Галичину полякам сказано, що „український нарід не прийме того рішення й обстоюватиме всіми способами незалежність і цілість своєї держави." Протест підписав президент української делеґації Сидоренко, Вітовський і Михайло Лозинський.

Після згаданого фатального рішення Найвищої Ради Вітовський вважав продовжування своєї місії зайвим і подався літаком через Берлін до Камінця Подільського, щоби поінформувати уряд Директорії про дійсний стан української справи в Парижі, бо до того часу Директорія здебільшого отримувала помилкові інформації. Одначе в перелеті над німецько-польським кордоном 4-го серпня 1919 року літак загорівся (здогадно від обстрілу польської прикордонної сторожі) і всі його пасажири разом із залогою згоріли.

Тлінні останки Дмитра Вітовського перевезено до Берліна і там похоронено з усіма почестями. В 1928 році українська спільнота заходом Товариства Охорони Воєнних Могил збудувала там окрему велику гробницю, до якої перенесено домовину з тілом великого Покійника.

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Заходами 108-го Відділу СУА і Української Рідної Школи тут в суботу, 28-го листопада ц.р., о год. 8:30 вечора в залі Варсо парк при Ансонія ровд, Ансонія, Конн., відбудуться вишивані вечерниці. Грає оркестра „Веселка" з Канади. Квитки і столики треба замовляти у Марії Антонишин, тел.: 795-6959. Ліни Фалько — 393-2888. У ранішій інформації про цей вечір помилково подано замість Ню Гейвен, Гартфорд.

ЛИСТОПАДОВИЙ ЯРМАРОК 83-ГО ВІДДІЛУ СУА

Ню Йорк, Н. Й. — Кожнорічний листопадовий ярмарок 83-го Відділу Союзу Українок Америки відбудеться цього року в неділю, 22-го листопада ц.р., в новому приміщенні крамниці „Роксоляна" при 43 Схід 7-ма вулиця (біля Другої авеню) від год. 9-ої рано до 2-ої по полудні. Керівником цьогорічного ярмарку буде Нуся Рак, а господарська референтура спочиватиме в руках Стефи Савчук, яка подбає про печиво і каву. Можна буде набути: вишивані блюзки, серветки, сорочки для хлопців, ляльки в українських народних строях, свічки з вишиваними мотивами, прикраси на ялинку та інші вартісні мистецькі речі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ

бл. п. МИКОЛИ ЛЕҐІНЯ

БАТЬКА І ТЕСТЯ НАШИХ ПРИЯТЕЛІВ ВОЛОДИМИРИ І СТЕПАНА СЛИВОЦЬКИХ

СКЛАДАЄМО НА ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ:

Дарія і Юрій КОСТЕВІ	$25.00
Тамара і Ярослав СИДОРЯКИ	25.00
Галина і Ігор СИДОРЯКИ	25.00
Оксана СИДОРЯК	25.00

ВШ. ДОНЬКАМ З РОДИНАМИ ВИСЛОВЛЮЄМО ГЛИБОКІ СПІВЧУТТЯ.

Український Інститут Америки та Товариство Українських Інженерів

влаштовують

в суботу, 21 листопада, о год. 7-ій веч. і в неділю, 22 листопада, о год. 3-ій по пол. в Українському Інституті Америки в Ню Йорку

2 Схід 79-та вул.

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР

НЕФОРМАЛЬНА ГУТІРКА НА ТЕМУ ЦЕРКОВНОГО МИСТЕЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

який відкриє МИСТЕЦЬ

МАРКО ЗУБАР

з ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

ПОКАЗОМ СВОГО МИСТЕЦЬКО-АРХІТЕКТУРНОГО ДОРІБКУ.

Гутірка провадитиметься на підставі біжучого форуму-серії в „Українському Тижневику" на тему „Стан українського церковного мистецтва і архітектури в діяспорі".

Український Музичний Інститут в Нюарку, Н. Дж. і 28-ий Відділ СУА

Неділя, 22 листопада 1981 р., год. 5-та по пол.

МУЗИКА І СЛОВО

ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ

УЛЯНА ЛЮБОВИЧ

Заля Українського Народного Дому
140 Проспект Авеню, ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ОЖ ОЧСУ — ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ

запрошує все Українське Громадянство на

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

2000-РІЧЧЯ КИЄВА

яке відбудеться **в неділю, 22-го листопада ц. р., в год. 2-ій по пол. в залі дому УВФ,** при 136 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

В ПРОГРАМІ

1. Відкриття .... МАРІЯ ЛОЗИНСЬКА, голова
2. Слово про Київ .... проф. П. АНДРІЄНКО-ДАНЧУК
3. „Історичний Київ" — прозірки .... ОКСАНА КЕРЧ
4. Вірші Алли Коссовської-Давиденко .... читає МАРІЯ ТВЕРДОВСЬКА
5. „Зустріч з Києвом" .... ІВАННА САВИЦЬКА
6. Вірші про Київ і Дніпро .... ДІМА (читає автора)
7. Пісні: „Києве мій", „Каштани" — дует .... ІВАННА КОНОНІВ, ВАЛЯ КАЛИН

Після програми **„КИЇВСЬКИЙ ОБІД"**

В часі обіду, коли б хтось бажав поділитися своїми спогадами про Київ, просимо ласкаво зголоситись на тел.: (201) 451-2293 або (212) 899-4128, (8:00 до 10:00 веч.).

СПЕЦІЯЛЬНО ЗАПРОШУЄМО КИЯВЛЯН! Спільна світлина. Гостям' раді!

Вступ: $8.00 — **СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ**

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА І ТЕСТЯ

бл. п. проф.

АРСЕНІЯ ІВАНОВИЧА МАНОЙЛА

будуть відслужені

ПАНАХИДА

14-го листопада 1981 р., о 12-ій год. дня на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

у вівторок, 17-го листопада, о 9-ій год. ранку, у Вайнленд, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку — родина МАНОЙЛО та ПРАСКО

ОЖ ОЧСУ — ВІДДІЛ в Ню Йорку

ділиться сумною вісткою з своїм Членством і Українським Громадянством, що наша довголітня активна Подруга відійшла у Вічність в Ню Йорку, 7-го листопада 1981 року

бл. п.

МАРІЯ ХАРУК

на 53-му році життя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок і вівторок, 9-го і 10-го листопада 1981 року о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН відбувся в середу, 11-го листопада 1981 р., о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра, а опісля на український католицький цвинтар св. Духа у Гемптонбурґу, Н. Й.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Родині складаємо наші найглибші співчуття.

Просить про молитви —

УПРАВА ОЖ ОЧСУ

Замість квітів, складаємо $30.00 на новий іконостас у церкві св. Юра та $10.00 на Службу Божу.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого, Незабутнього МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

СТЕФАНА КОНАШЕВИЧА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

в п'ятницю, 20-го листопада 1981 року в катедрі Непорочного Зачаття в Філядельфії, Па., о год. 8-ій рано; в церкві Царя Христа у Філядельфії, Па. та в церкві в Люрді, Франція.

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих злучитися в цей день з нами з молитвами за спокій Його душі.

МАРІЯ — дружина
ХРИСТИНА ПЕРФЕЦЬКА з родиною — донька

Центральна Управа Організації Державного Відродження України (ОДВУ)

повідомляє своє Членство та Українську Громаду, що в середу, 4-го листопада 1981 року відійшов у Вічність, проживши 75 років

сл. п. д-р

ВОЛОДИМИР КОМАРИНСЬКИЙ

член ОУН та бувший член Центральної Управи ОДВУ, б. голова Карпатського Союзу в ЗСА та член багатьох інших організацій.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 7-го листопада 1981 року в Гантері, Н. Й.

Дружині та Доні з Родиною висловлюємо наші щирі співчуття.

Українська Вільна Академія Наук у США

КОНФЕРЕНЦІЯ

присвячена 100-літтю народження і 40-літтю вбивства

ДМИТРА РЕВУЦЬКОГО

ПРОГРАМА:

Відкриття .... ГРИГОРІЙ КОСТЮК
„Дмитро Миколаєвич Ревуцький" (життя і творчість) .... ВАСИЛЬ ВИТВИЦЬКИЙ
„Згадки про зустріч з Дмитром Ревуцьким" .... ВАСИЛЬ ЗАВІТНЕВИЧ
„Спогади про батька" .... ВАЛЕРІЯН РЕВУЦЬКИЙ
„Із спогадів про Дмитра Ревуцького" .... ВАДИМ ПАВЛОВСЬКИЙ
„Музичні ілюстрації" .... ЮЛІЯН КИТАСТИЙ

Конференція відбудеться

в неділю, 22-го листопада 1981 року, о 2-ій год. по пол.
Адреса Академії: 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
ДЕЛЕҐАТУРА УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

запрошують Українських Громадян і Установи на

ВІДЗНАЧЕННЯ 60-РІЧЧЯ УВУ

що відбудеться **4-го і 5-го грудня 1981 року в приміщеннях Українського Народного Дому в Ню Йорку, Н. Й.**
140-142 Друга Авеню

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

І. НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

ДОПОВІДІ:

П'ятниця, 4-го грудня, год. 6-9-та вечора, заля ч. 23

1. Студії української літератури в УВУ празького періоду .... В. ЛЕВ
2. Студії української літератури в УВУ мюнхенського періоду .... АННА БОЙЦУН
3. Мовознавчі науки в УВУ .... Б. ЧОПИК
4. Професор УВУ Наталія Полонська .... НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК

Субота, 5-го грудня, год. 10-12 ранку, заля ч. 23

1. Заснування УВУ в Відні та перенесення до Праги .... Л. ЛУЦІВ
2. Комітет Допомоги УВУ й Товариство Прихильників УВУ в ЗСА .... О. АНДРУШКІВ
3. Природознавство в УВУ .... Е. ЖАРСЬКИЙ

Заля ч. 21

1. Історія українського права в УВУ .... Я. ПАДОХ
2. Цивільне право в УВУ .... Ю. СТАРОСОЛЬСЬКИЙ
3. Державне право в УВУ .... Б. ЦЮЦЮРА
4. Тематика магістерських і докторських праць в УВУ .... В. ВЕРГУН

Субота, 5-го грудня, год. 1-3-тя по пол., заля ч. 23

1. Педагогічні студії в УВУ .... ОЛЕКСАНДРА КИСІЛЕВСЬКА-ТКАЧ
2. Професор УВУ Вадим Щербаківський .... ІЗА БОЯРСЬКА
3. Математичні науки в УВУ .... О. АНДРУШКІВ

II. ЮВІЛЕЙНА ВЕЧЕРЯ

Субота, 5-го грудня 1981 р., год. 4-7 веч., велика заля УНДому

ЮВІЛЕЙНА ПРОГРАМА

Відкриття .... ВАСИЛЬ ЛЕВ, голова Делеґатури УВУ
Ювілейне слово .... ВОЛОДИМИР ЯНІВ, Ректор УВУ
Привітання від УВАН
Привітання від НТШ

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Зголошення участи до 30 листопада 1981 р. в канцелярії НТШ, 302-304 Вест 13-та вул., Ню Йорк, Н. Й. 10014. Тел.: (212) 929-7622 та в крамницях: АРКА, СУРМА І ЕКО.

Ціна квитка на вечерю 12.00 дол.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 14 ЛИСТОПАДА 1981 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: звіти — фінансові, організаційні, збирання чл. вкладок та інші важні справи. Проситься чл. прибути, заплатити вкладки або посилати поштою на адресу фін. секр. — S. Ostrowsky, 29 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304. Tel.: 432-2983.

НЕДІЛЯ, 15 ЛИСТОПАДА 1981 р.

Нюарк, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд., о год. 1-ій по пол. в укр. кат школі при Айві вул. і Санфорд Авеню. Проситься чл. прийти та вирівняти залеглі вкладки. Найкраще посилати чеками до Відділу. — Юлія Демчук, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 22 ЛИСТОПАДА 1981 р.

Асторія, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая, 5-ий Відд., о год. 4:30 по пол., в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Авеню. На порядку денному; звітування управи, назначення річних загальних зборів й інші справи. Проситься чл. прибути і вирівняти свої залеглості. — В. Левенець, гол., М. Хоманчук, секр.

У глибокому смутку повідомляю Родину, Приятелів і бувших Співробітників на церковній і національній ниві, що 27-го жовтня 1981 року, помер

мій Дорогий БАТЬКО

блаженної пам'яті

КИРИЛО ПІДДУБЧИШИН

народжений 4-го жовтня 1883 року, в Карові, повіт Угнів, в Україні.

Приїхав до Америки в 1906 році і більшість свого життя перебував в Джерзі Сіті, де включився в громадське життя. В 1909 році він був одним з перших членів УНС, Відділ 270, в 1912 році він зорганізував Відділ СУК „Провидіння" ч. 3, а в 1924 році Відділ ч. 157 і був його секретарем через довгі роки. Через 6 літ був радним, а 16 літ місто-предсідником Головної Управи „Провидіння". В 1918 році був одним з основників Українського Народного Дому в Джерзі Сіті. Як в 1920-30 роках через різні зовнішні і внутрішні непорозуміння прийшло до розбиття Української Католицької Церкви, то він став в обороні правопорядку і єдности. Був активним в політичних організаціях і був знаний зі жертв на українські інституції.

Панахиду відправив о. крилошанин Ярослав Шуст і о. декан Р. Борсук, 29-го жовтня, а похорон відбувся 30-го жовтня 1981 року при участі найближчої родини в церкві св. Покрови в Бриджпорті, Конн., де о. крилошанин Ярослав Шуст є парохом. Тіло перевезено на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

В сороковий день смерти Батька, в суботу, 5-го грудня 1981 року

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в соборі св. Софії і в храмі Жировецької Матері Божої і святих Сергія і Вакха в Римі, як також в церкві св. Покрови в Бриджпорті, Конн., якої Батько був парафіянином.

Про Святі Літурґії прошу всіх тих Священиків з якими Батько співпрацював. Всіх бувших Співробітників, Приятелів і Знайомих прошу про молитви за Вічний Спокій Покійного.

Дочка — ЕВА ПІДДУБЧИШИН

В пам'ять Покійного, прошу складати пожертви на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД на адресу:

SAINT SOPHIA RELIGIOUS ASSOCIATION
7911 Whitewood Road • Philadelphia, Pa. 19117

Послання

(Закінчення зі стор. 1)

Ми не сміємо нехтувати цією братньою любов'ю, якої навчає наш Господь, бо тоді рискуємо осудом і Бога і громади. „А той суд такий: Світло прийшло у світ, люди ж більше злюбили темряву, ніж світло, — лихі бо були їхні діла. Бо кожен, хто чинить зло, ненавидить світло, тож і не йде до світла, щоб не виявились діла його (Йоан 3, 19-20).

У празник Різдва Христового звичайно обдаровуємо тих, кого ми особливо любимо. Господь також очікує від нас дару у Свято Його Різдва. Він очікує чогось особливішого, а не тільки малозначного дарунку, яким можливо — ми захочемо виправдати себе перед Господом. Та Господь воліє, щоб ми Йому дали нашу неподільну любов дотримуючись Його заповідей. А це — неможливо без любови брата до брата. „Коли, отже, приносиш на жертовник дар твій і там згадаєш, що твій брат має щось на тебе, зостав там перед жертовником твій дар; піди, помирись перше зі своїм братом і тоді прийдеш і принесеш дар твій" (Мт. 5,23).

Яким чудовим було б свято Різдва Христового, якщо б серед нас запанувала християнська братня любов! Якщо ж ми нічого не зробили, щоб гідно підготуватись до відзначення празника Христового Різдва, то одне буде найважливіше: здійснити в нашому житті істину правдивої любови брата до брата. Ісус каже, що всі люди є нашими братами і сестрами, то тоді дійсно зможемо сказати з чистим сумлінням, що ми гідно підготувались до святкування празника Христового Різдва, коли серед нас не буде таких, які братів своїх уважають ворогами. І коли це станеться то тільки тоді наша радість буде такою, як може бути і тоді ми разом з янголами відчуємо присутність Божого Дитяти.

„Бо це та звістка, яку Ви від початку чули: щоб один одного любити" (І Йоан 3, 11).

Благаючи Бога Його благословення для Вас усіх, залишаємось Вам віддані у Господі

Філядельфія, Стемфорд, Чікаго
у празник св. Апостола Пилипа, 14-го листопада 1981 р.Б.

† Стефан
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський
† Василь
Єпископ Стемфордський
† Іннокентій
Єпископ Чикагський
† Роберт
Єпископ-Помічник Філядельфійського Архиєпископа

Де є наш...

(Продовження зі стор. 2)

плечі цей великий труд. Про винагороду — нема й мови. Навпаки — книгу продають нижче собівартости, лише для того, щоб дати цю джерельну працю в руки вдумливого читача — українського любителя театру, бо для них і для тих, що прийдуть по них, видана ця книга.

Звичайно, матеріяли в ній не рівні: є кращі, справді досконалі, й слабші, відповідно до того, хто і за яких обставин написав про дану добу, даний театр чи дану артистичну постать. Але цього не уникнути, беручи до уваги нашу еміграційну дійсність — архіви на рідній землі нам недоступні; і треба сполягати на те, що маємо під рукою. Сам задум цього амбітного видання — знаменний. Думка постала і була зреалізована, — як бачимо, — в більшості філядельфійцями, бо там власне зібрався найбільший гурт акторів колишнього Львівського Театру та опісля Ансамблю Українських Акторів.

Дуже добре зарепрезентовано в книзі театр Блавацького й інші, що про них є статті, огляди і спогади.

На видання другого тому є вже фонди, — інформують видавці. Здобуті вони членськими внесками, пожертвами, дарами від організацій, підприємств тощо. Вже є 37,000, тож є чим завершити діло. Другий том, як і перший, редагуватиме Григор Лужницький, повну редакцію переведе д-р Наталія Пазуняк.

Далі мова перейшла на організаційні справи і З'їзд ОМУС, який цієї осени відбувся у Філядельфії.

Саме об'єднання ОМУС світового засягу. Його філії є в ЗСА, Канаді, в Европі з Англією, а навіть в Австралії. Постало воно 35 років тому в Австрії, так що з'їзд 5-7 жовтня цього року був ювілейним. Довгі роки ОМУС очолював Володимир Блавацький, якого присутність відчувалася в розмові цих його чотирьох колег і шанувальників. З'їзд також відмітив відновлення діяльности Об'єднання 10 років тому; активність ОМУС була занепала на деякий час, коли втрати серед них — Блавацький і св. п. Юрій Кононів — спричинили перерву в організованому артистичному житті.

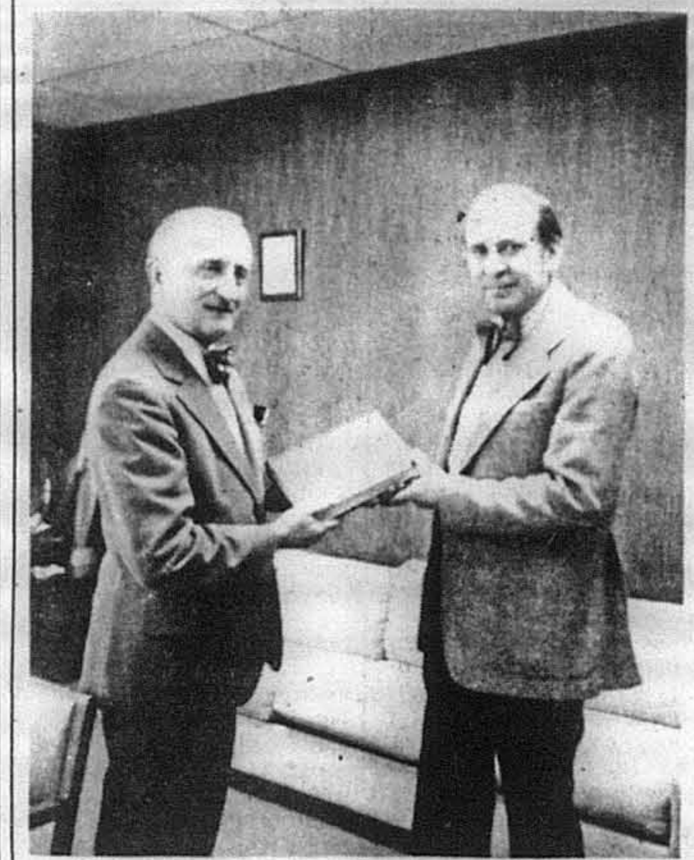
Тепер під керівництвом нової управи ОМУС береться за працю не тільки біля книги „Наш Театр", хоч це дуже важлива для них справа, і також має в плянах відновити сторінку „Голос Актора" в українській періодичній пресі, і знову видавати неперіодичний „Бюлетень ОМУС" за редакцією Олега Лисяка для внутрішньо - організаційного вжитку. Робота йтиме, хоч найбільша мрія — створити постійний український театр в Америці — завела. Все таки щось робиться і на цьому полі скрізь на місцях, і не минає наше національне свято чи тут чи там без активної участи українських акторів. З'їзд виявив, скільки їх, цих активних членів: було їх на з'їзді — 55 акторів, і були вони майже з усіх міст Америки. Але з'їзд дбав не тільки про „користі" для праці, ще важніші були — відновлення дружби, близькости поміж колегами, старшими і молодшими.

Наступний з'їзд, — кажуть гості, — буде за два роки.

В проміжку поміж з'їздами українські актори намагаються дати українському глядачеві на поселеннях добру імпрезу. Є щодо цього кілька задумів, які мають набрати конкретніших форм. А тепер насамперед — вихід другого тому книги, що має появитися в половині 1982 року. Про це тепер мова, про це журба, але й радість, що праця не йде марно і що від цієї книжкової появи значно збагатиться скарбниця української культури.

Представники ОМУС...

(Продовження зі стор. 1)

Є. Левицький вручає д-рові І. Флисові перший том книги „Наш Театр".

час так писав Микола Шаповал: „вимоги від політика — провідника міряються величиною чергових історичних завдань, які мають бути вирішені, щоб народ ступив на шлях, що веде вперед, в будучність... Для цього треба знати техніку культурного, господарського і політичного будівництва... знати механіку міжнародних, міжклясових міжпартійних і інших відносин... мати суспільний ідеал, а також програму... треба стояти на вищому щаблі сучасної культурно-наукової свідомости, яку можна здобути впертою працею над собою, отже треба мати інтелект, озброєний всебічним знанням взагалі і соціологічним зокрема..." (Микола Шаповал, Велика революція, В-во Вільна спілка, Прага, 1928).

Політичні кадри не творяться штучно ані не виростають вони „на замовлення", чи „наказ". вони потребують відповідної атмосфери і клімату, а передусім політичного ґрунту і бази, на якій вони можуть себе органічно знаходити, формувати і виявляти. При тому тут йдеться не лише про самі необхідні форуми і організаційні модалітети, але перш усього про належний, широкий програмово-концепційний, публіцистичний, мемуаристично-історичний і сьогоденно-дослідницький матеріял, збагачений найновішими осягами західньої політичної і соціологічної думки, який і повинен виповнити вакуум, що про нього вище мова. І тому першим кроком до направи існуючого стану в цій ділянці є повернення політичних чинників до своїх власних і основних завдань і призначень, а саме: програмового розпрацювання і розвитку української політичної думки і створення ідейно-концепційної бази та творчого мільє для дальшого його розроблення молодшим поколінням. Цим наші партії і середовища сповнять одно з центральних своїх завдань як по лінії краю так і еміграції. На практичній мові - це перш усього означає негайне організування і функціонування постійних „політичних лябораторій" у поодиноких партіях і політичних інституціях; політичних семінарів, конференцій, студій, видань, праць і т. п. з відповідним притягненням до цього теж і наших наукових сил. Справа ця настільки акутна і запізнена, що варто б навіть подумати всім проводам наших партій і центрів про спільні конференції для найдення зараз найбільш ефективних і успішних методів та засобів для створення клімату і конкретної бази для включення молодих кадрів еміграції у нашу національну політику. При тому пам'ятаймо, що лише розв'язка цього питання під кутом потреб і в пов'язанні з кожночасним становищем і боротьбою нашого народу в Україні має реальні шанси на успіх, що вже, великою мірою, доказала участь молодого покоління у прямих акціях на допомогу українській самообороні в останніх роках.

ОСІННЯ ЗАБАВА ПЛАСТУ І СУМ-А

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Пластова Станиця і Осередок Спілки Української Молоді Америки влаштовують тут в суботу, 21-го листопада ц.р., о год. 9-ій вечора в залі Українського Народного Дому при 96 Фліт вулиці спільну осінню забаву. Грає оркестра „Червона калина". Організатори запрошують молодь також із сусідніх місцевостей.

М. ЗУБАР ВИСТУПИТЬ В ІНСТИТУТІ

Ню Йорк, Н. Й. — З Українського Інституту Америки повідомляють, що в суботу, 21-го листопада ц.р., о год. 7-ій вечора, відбудеться дискусійний вечір на тему сучасного українського церковного мистецтва і архітектури, який відкриє інженер-архітект і мистець Марко Зубар з Філядельфії показом зразків його мистецько-архітектурного доробку.

ОСІННІЙ ЯРМАРОК УЗХ

Чикаго, Ілл. — В суботу й неділю, 21 і 22-го листопада, тут в залі „Левів" при 2353 Захід Чикаго авеню відбудеться, заходами 12-го Відділу Українського Золотого Хреста — осінній ярмарок від години 10-ої рано до 6-ої по полудні. Продаж: картин знаних українських мистців, вишивок, кераміки та інших мистецьких виробів; виграші; кава і солодке.

КОСТЮМІВКА „ЛІСОВИХ ЧОРТІВ"

Пассейк, Н. Дж. — В суботу, 21-го листопада ц.р., о год. 9-ій вечора тут в Українській Централі при 240 Говп авеню відбудеться костюмівка „Лісових чортів". Грає оркестра „Темпо" Іринея Коваля. Вступи: 8, а в костюмах 6 долярів.